

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Se, vi ved jo alle sammen, at Kristeligt Folkeparti, først og fremmest Kristeligt Folkeparti, forsøger at gøre miljøet til en mærkesag, men når ordføreren nu igen kommer ind på vandmiljøplanen og fremhæver den med stolthed i stemmen, så vil jeg godt spørge ordføreren, om han ikke mener, at det vil være rimeligt, at Folketinget tog den op til en meget, meget kraftig revision, specielt med henblik på de krav til rensning af spildevand, der er indeholdt i den. De er nemlig så strenge, at de krav, der stilles vedrørende nitrat, er større end dem, man stiller til det drikkevand, der kommer ud af vandhanerne. Er det realistisk, vil jeg godt spørge.

Prøv engang at tænke, hvor horribelt det er, at folk, der tager en vandslange og sprøjter vand direkte ud, kan blive tiltalt i henhold til vandmiljøplanen, fordi kravene til rensning af spildevand er større end kravene til drikkevandet. Er det realistisk, sådan noget? Vi er da enige i, at vi skal bevare vores niveau, men det skal altså holdes nede på fornuftens plan.

Preben Møller Hansen (FK):

Når man lytter til diskussionen her i salen vedrørende landbrugets problemer, og når man har læst de tre forslag, der skal behandles, får man umiddelbart den opfattelse, at man i dette Folketing er indstillet på at sikre, at landbruget ikke skal lide den kranke skæbne, det er udset til at lide. Så langt er det jo såre godt, og det er da også rart at høre, at landbrugsministeren giver udtryk for, at han på regeringens vegne vil fremkomme med et forslag formentlig i april i år, og at vi skal handle hurtigt.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg allerede i første halvdel af september 1987 sendte landbrugsministeren et brev, hvori jeg gjorde opmærksom på, at det var nødvendigt, at man omgående greb ind og hjalp vore landmænd, som på grund af væde og andet var kommet ud i meget store økonomiske vanskeligheder. Der gik et stykke tid, før jeg fik et svar, men det bekræftede, at landbrugsministeren var enig med undertegnede. Men der er altså ikke sket noget endnu.

Nu kommer man altså her fra landbrugsministerens side og siger, at der sikkert kommer et forslag i april. Det må jeg sige er noget ejendommeligt, når det drejer sig om hurtighed. Jeg

vil næsten tro, at en snegl når hurtigere i mål end landbrugsministeren.

Når man så har lagt øre til diskussionen og fornemmet, at der er en vilje til at løse landbrugets problemer, og sætter det i relation til de faktiske forhold, så oplever man, at der ikke er ret megen mening med det, der siges.

Nu vil jeg tage fru Inger Harms fra SF først. Jeg er i den heldige situation at bo et sted, hvor man udgiver en lokalavis, hvori den samme dame har skrevet en artikel vedrørende landbruget, og i denne artikel blev landbruget revset. Landmændene skulle være mere kvikke, forstå konkurrencen osv. for at klare sig.

Jeg for i blækhuset og skrev en artikel, hvori jeg gjorde opmærksom på, at det er meget let at skrive en artikel, der læses af københavnere, når man generer landbruget. Den blev ikke bragt. Det er også underordnet, men spørgsmålet er jo: Havde SF's ordfører ret i den artikel, der her blev skrevet? Nej, naturligvis ikke.

Problemet er jo netop, at det danske landbrug er enormt effektivt. Det er her, årsagen ligger, idet man i EF fastlægger begrænsninger i landbrugets effektivitet. Det er en notorisk kendsgerning, at man har frataget landmanden retten til at producere mælk, idet man efter EF's opfattelse producerer for meget. Landmændene har fået en bod på 130 mio. kr. i 1987, fordi de har produceret 65.000 t for meget. Man har ligeså vedtaget et forlig forleden nat kl. 1.15, hvori man fastlægger en kvote for korn, græs og ærter. Kornkvoten er sat til 160 mio. t inden for EF-landene, og hvis man producerer mere, bliver man idømt bøder. Og naturligvis vil de producere mere, idet man ikke på én gang kan sænke produktionen. Det vil sige, at landmændenes mulighed for at producere og også være effektive er en kendsgerning.

Det, der imidlertid står tilbage, det, der har skabt krisen i landbruget, det er bl.a. vort medlemskab af EF og den lange række af love og begrænsninger, man i dette Folketing har vedtaget skal ramme landbruget.

Lad mig blot nævne, at da vi kom ind i fællesmarkedet, blev der gjort opmærksom på, at det var vigtigt, at landmændene erkendte, at den animalske produktion skulle sættes i høj-sædet. Herefter optog man lån i kreditforeninger, grovvarerelskaber og banker og omstillede landbruget i den retning. Da man så havde fået det i top, fik man besked på, at nu skulle 75.000